

SENTINȚA CIVILĂ NR. ....

Ședința publică din .....

Președinte:

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC X SRL Fântânele, împotriva pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, pentru anulare act administrativ.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul reclamantei - avocat ..... din Baroul Arad, reprezentanta pârâtei - consilier juridic .....și consultantul fiscal.....

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Acțiunea este timbrată cu suma de .....lei taxă judiciară de timbru conform chitanței nr..... și .....lei timbru judiciar.

S-a făcut referatul cauzei după care, instanța solicită expertului să dea lămuriri cu privire la unele aspecte din expertiză.

Se i-au lămuriri în scris de la expert.

Reprezentanții părților arată că nu mai au de formulat alte cereri.

Nemaifiind formulate alte cereri, considerând faza probatorie încheiată, se acordă cuvântul în fond.

Reprezentantul reclamantei solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, anularea actelor administrative, respectiv a Deciziei nr....., a Deciziei de impunere nr..... și a Raportului de inspecție fiscală nr....., cu cheltuieli de judecată.

Reprezentanta pârâtei solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată conform motivelor arătate în întâmpinare. Depune concluzii scrise.

Tribunalul

Constată că prin acțiunea înregistrată la data de 06.08.2008, reclamanta SC SRL a chemat în judecată pe pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și a cerut anularea Deciziei nr....., prin care a fost respinsă contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. ....și a Raportului de inspecție fiscală nr. ....cu

consecința anulării atât a deciziei de impunere cât și a raportului de inspecție fiscală.

În motivarea acțiunii arată că în urma inspecției fiscale efectuate la sediul societății având ca obiect verificarea TVA pentru perioada 01.06.2006-31.08.2007, finalizată prin raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere atacată, s-au stabilit în sarcina sa obligații fiscale suplimentare reprezentând TVA în sumă de .....lei, pentru care s-au calculat și accesorii.

Întrucât a considerat că sunt nelegale aceste acte administrativ fiscale, le-a atacat pe calea contestației conform art.205 Cod procedură fiscală, dar contestația a fost respinsă ca inadmisibilă cu privire la raportul de inspecție fiscală și ca neîntemeiată cu privire la decizia de impunere.

Reclamanta consideră că era admisibilă contestația sa cu privire la raportul de inspecție fiscală, raportat la art.205 (1) Cod procedură fiscală, care prevede că se poate formula contestație atât împotriva titlului de creanță cât și împotriva oricărui act administrativ fiscal.

Cu privire la TVA suplimentară și accesorii stabilit prin raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere, reclamanta consideră că nu datorează aceste obligații, întrucât organul fiscal a reținut o stare de fapt greșită.

În calitate sa de intermediar în raporturile cu societatea germană....., care efectuând transport internațional de persoane -activitate scutită de TVA, afirmă reclamanta, la rândul său nu datorează TVA, activitatea pe care a desfășurat-o fiind conexă celui de transport internațional, aplicabile în cauză fiind prevederile art.143 (1) lit.g și art.144¹ Cod fiscal și nu art.133 (3) lit.i Cod fiscal.

Prin întâmpinare pârâta a cerut respingerea ca neîntemeiată a acțiunii.

Pârâta arată că reclamanta în calitate de prestator a încheiat un contract de comision cu societatea germană .....în calitate de beneficiar, prin care reclamanta a intermediat transportul de persoane pe ruta România -Germania, transport efectuat cu autocarul aparținând societății germane, comisionul plătit reclamantei fiind de 25 % din contravaloarea biletelor vândute.

Întrucât reclamanta a intermediat transportul de persoane pe ruta România - Germania, transport care s-a efectuat pe teritoriul României cu un autovehicul, iar pe parcursul extern cu alt autovehicul, fiind emise două bilete, un bilet pentru traseul național (pasagerii s-au îmbarcat și debarcat în interiorul țării), respectiv un bilet pentru traseu internațional, potrivit art.143 (1) lit.g și art.144¹ din Legea nr.571/2003 cu raportare la art.133 (2) lit.h și i din aceeași lege, cu referire la locul prestării de serviciu, pârâta consideră că reclamanta datorează TVA pentru serviciile prestate pentru transportul în interiorul țării, acesta fiind transport național și nu internațional.

În cauză instanța a încuviințat și s-a efectuat o expertiză judiciară de către consultantul fiscal .....(filele 45-52, 59, 64).

Prin raportul de expertiză, răspunsul la obiecțiuni și lămuririle date în fața instanței, expertul a stabilit că reclamanta nu datorează TVA suplimentară de ....lei și nici accesoriile în sumă de ... lei, întrucât suma de ....lei

stabilită ca bază impozabilă prin actele administrativ fiscale atacate, provine din derularea în perioada 01.07.2007-31.08.2007 a contractului de comision încheiat între reclamantă și ..... GmbH și reprezintă 25 % din valoarea biletelor vândute pentru parcul intern.

Recalculând această bază impozabilă, raportul a stabilit ca fiind în sumă de ..... lei și nu ..... lei.

Deoarece operațiunile de intermediere totalizând aceste sume nu sunt impozabile în România conform art.126 din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare și ale art.133 (2) lit. i, având locul prestării considerat a fi în Germania, nu se poate vorbi de scutiri decât în legătură cu operațiuni impozabile în România.

Din actele și lucrările dosarului instanța va reține că reclamanta în calitate de prestator a încheiat un contract de comision cu societatea germană ..... în calitate de beneficiar, prin care reclamanta intermediază transport de persoane pe ruta România - Germania, iar pentru serviciile prestate primește un comision de 25 % din contravaloarea biletelor vândute.

Organele de control fiscal au constatat că transportul de persoane s-a efectuat cu două mijloace de transport, unul pentru teritoriul României și un alt mijloc de transport pe traseul extern, fiind emise două bilete, un bilet pe traseul național (pasagerii s-au îmbarcat și debarcat în interiorul țării), respectiv un bilet pe traseul internațional.

Raportat la acest mod de derulare a transportului de persoane, organul fiscal a apreciat că pentru transporturile efectuate pe teritoriul României, locul unde este prestat serviciul este România, iar operațiunile intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată potrivit art.143 (1) lit.g și art.144 din Legea nr.571/2003 și pct. 14 alin.2, 3,4 din H.G. nr.44/2004.

Astfel, pentru comisionul aferent transportului de persoane pe traseu național, pentru care locul prestării serviciului este România, organele de inspecție fiscală au aplicat conform art.140 (1) din Legea nr.571/2003 cota de 19 % TVA, reprezentând un debit de ..... lei, iar pentru neplata în termen a TVA stabilită suplimentar au fost calculate majorări de întârziere în sumă de ..... lei.

Instanța își însușește concluziile expertului contabil în sensul că reclamanta nu datorează TVA suplimentară în sumă de ..... lei și majorări de întârziere de .... lei, organul fiscal făcând o aplicare greșită a legii.

Deși a reținut corect în raportul de inspecție fiscală (filele 16,17) că societatea reclamantă a obținut venituri din prestări servicii constând în transport internațional de persoane, efectuat unor clienți din comunitate, care au furnizat un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, care intră în sfera de aplicare TVA conform art.126 (1) și art.129 (1) din Legea nr.571/2003 și pentru care locul prestării de servicii nu este România și că din verificarea documentelor s-a dovedit efectuarea transportului internațional de persoane între România și alt stat membru, constatându-se că acestea sunt în conformitate cu prevederile art.7 (3) din O.M.F.P. nr.222/2006, organul fiscal de control a considerat greșit că pentru

transportul de persoane efectuat pe teritoriul României, locul prestării este în România.

În baza contractului de prestări servicii nr....., reclamanta în calitate de comisionar prestator a acționat ca parte acestui contract, în numele și în contul societății germane, ea nefăcând servicii de transport și nici vânzare de bilete ci doar servicii de „găsire clienți”, rezervare bilete și încasarea contravalorii acestora.

Ori, așa cum s-a menționat, operațiunile de transport internațional nu sunt operațiuni impozabile în România, întrucât nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile cerute de art.126 (1) din Legea nr.571/2003, locul prestării serviciilor nefiind considerat a fi în România. Aceasta deoarece art.133 Cod fiscal la care face trimitere art.126 (1) lit.h, stabilește la art.1 o regulă generală, respectiv că „locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate” și o serie de derogări de la această regulă la alin.(2), în ceea ce privește locul care este considerat din punct de vedere al TVA ca fiind locul prestării de servicii.

Astfel, în cazul de față, raportat la contractul dintre părți, operațiunea se încadrează la alin.(2) lit.i a art.133 Cod fiscal, respectiv locul prestării serviciilor este considerat a fi „locul operațiunii de bază pentru serviciile de intermediere aferente operațiunii prestate de intermediar care acționează în numele și în contul altor persoane”, reclamanta fiind un intermediar care acționează în numele și în contul societății germane.

Cum .....GmbH deține un certificat de înregistrare în scopuri de TVA eliberat de autoritățile germane, pe care 1-a comunicat prestatorului ..... GmbH pentru întocmire facturi, locul prestării serviciului de intermediere este considerat a fi Germania, în conformitate cu prevederile art.133 (2) lit.i din Legea nr.571/2003 și în consecință operațiunea de intermediere de servicii transport și rezervare bilete nu este o operațiune impozabilă în România.

În aceste condiții nu își găsesc aplicabilitate prevederile art.143 Cod fiscal, referitoare la scutirile de TVA coroborat cu prevederile care definesc transportul național din H.G. nr.44/2004 invocată de pârâtă, care se aplică numai asupra operațiunilor impozabile în România.

Stabilind că reclamanta nu datorează TVA, instanța va constata nelegalitatea actelor administrative atacate.

Pentru aceste considerente de fapt și de drept, instanța în temeiul art.18 din Legea nr.554/2004 va admite acțiunea și va anula Decizia de impunere nr....., Raportul de inspecție fiscală nr. ....și Decizia nr.....

În temeiul art.274 Cod procedură civilă, va obliga pârâta să plătească reclamantei cheltuieli de judecată în sumă de .....lei, reprezentând onorar expert .....lei și taxa judiciară de timbru ..... lei.

**Pentru aceste motive în
numele legii
Hotărâște**

Admite acțiunea formulată de reclamanta SC X SRL....., împotriva
pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad,.....

Anulează Decizia nr....., Decizia de impunere nr. ....și
Raportul de inspecție fiscală nr. ....cu privire la suma de ....lei TVA stabilită
suplimentar și ..... lei majorări de întârziere aferente TVA.

Obligă pârâta să plătească reclamantei cheltuieli de judecată în sumă de
....lei.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din .....

fi